

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg kan forstå næsten alting, men det der har jeg lidt svært ved at forstå. Jeg har sagt et utal af gange her fra talerstolen, at udligningsreformen er sat sammen af en lang række forskellige faktorer, hvor jeg – det har jeg været ærlig at indrømme – også har skævet ned over alle de mange tal for de 98 kommuner og måske har syntes, at det var lidt meget, den der kommune fik, og at det var lidt lidt, den der fik, og så fremdeles. Men det er nu engang tallenes tale, og det kan jeg ikke ændre ved.

Med hensyn til udligningsreformen som sådan så kan jeg ikke rigtig forstå spørgsmålet, andet end at hr. Arne Toft nærmest siger, at han ikke forstår udligningsreformen. Det gør jeg altså. Men den kunne Socialdemokratiet så også have forstået, hvis de nu var gået med ind til forhandlingsbordet om udligningsreformen, men der valgte de jo at springe fra. Vi hørte tidligere på dagen en lang række forklaringer på, hvorfor de gjorde det. Det synes jeg var utrolig uheldigt.

For jeg tror faktisk, at mange socialdemokratiske ledede kommuner har et stort behov for, at deres folk her på Tinge er med i de afgørende forhandlinger, ikke alene omkring kommunalreformen, men også omkring udligningsreformen. Det har man ikke ønsket. Det er ens eget valg.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg synes da, at hr. Poul Nødgaard havde mulighed for at vise, at han forstod den nye udligningsreform ved at svare korrekt på de spørgsmål, for der blev bare bedt om et tal. Så synes jeg i øvrigt også, at hr. Poul Nødgaard kan blive verdensmester i udenomssnak.

Der er jo kommuner, som har fået et meget, meget stort løft. Hr. Poul Nødgaard nævnte selv Frederikshavn, og det er også rimeligt. Nu skal man så for langt de største beløb sætte skatten ned. Hr. Poul Nødgaard siger, at det bliver borgerne glade for, og det kan også godt være. For det hele er jo gået ud på, at man skulle udligne serviceniveauet.

Kl. 13.50

Tror hr. Poul Nødgaard, at der, når det her år er gået, hvor kommunerne selv får lov til at regulere skatten, hvis andre kommuner regulerer det modsat, er ret mange af de kommuner, der får penge til at udligne serviceniveauet? Tror hr. Poul Nødgaard på, at de nogen sinde får mulighed for det?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Vi har et kommunalt selvstyre i det her land – ja, det har vi. Og må jeg lige, når nu man er færdig med at grine, sige: Før 1970 var jeg kommunesekretær i en lille landkommune. Der skulle vi spørge amtet om alt mellem himmel og jord. Nu i dag har kommunerne en handlefrihed, der er eventyrlig stor. At der er sat nogle begrænsninger på skatteudskrivningen i kommunerne, er faktisk noget, befolkningen virkelig har bifaldet, i kraft af at de bl.a. har genvalgt det flertal i Folketinget, der har indført skattestoppet. Det skete, efter at den kommunale skat i mange år var gået op. Så var den blevet forhøjet med 0,5 pct. et år og 0,8 pct. et andet år, og det gik bare derudad. Men nu har man så fået at vide, at man må om ikke sætte tæring efter næring, så i hvert fald lave nogle omprioriteringer, hvis der er nogle ting, man vil.

Jeg kan se, at der er en anden frederikshavner, der har meldt sig med et spørgsmål, og jeg glæder mig til at høre, om det stilles i den samme tone. Det er, som om hele debatten her i dag kører på, at det er forfærdeligt, at Frederikshavn Kommune skal nedsætte skatten. Jeg synes, det er en lykkelig begivenhed for Frederikshavn. Jeg er selv fra Nordjylland, og hvis jeg havde boet deroppe stadig væk, havde jeg måske boet i Frederikshavn Kommune, og så ville jeg have været lykkelig for en sådan beslutning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er helt utroligt at høre hr. Poul Nødgaard tale om, at udligningsreformen er et resultat af tallenes tale, og at det kan man jo ikke ændre på. Jeg troede sådan set, at man havde siddet og forhandlet en reform, og så havde man lavet nogle beregninger på, hvad forskellige muligheder førte til af tal, og så havde man set på, om man syntes, at det var rimeligt eller ej. Og hvis man syntes, at det var urimeligt, så kunne man ændre på nogle af de forudsætninger, som så førte til bestemte tal.

Det er vel det, forhandlingerne er gået ud på. Ellers har jeg i hvert fald svært ved at se, hvad formålet har været med at sidde og forhandle, hvis det bare var sådan noget, man kunne trykke ud, sådan et helt klart facit, ligesom når man slår op i en tabel.

Så undrer det mig også, at hr. Poul Nødgaard siger, at tidligere havde kommunerne ikke nogen handlefrihed, og i dag har de en handlefri-